

Jóna Mortensen

– EG TREIVST IKKI Í TINGINUM

– Eg misti pippið tá flatskatturinn varð samtyktur, og fekk ongantíð hugin aftur. Eg vildi ekki stilla upp og so slett ekki inn aftur í tingið, sigur Jóna Mortensen, sum einans fekk 27 atkvøður til seinasta lögtingsval.

Barbara Holm

Tað er kvøldið fyrri lögtingsvalið heima í stovuni hjá Jónu Mortensen. Tíðindasíðurnar, sosialu miarnir og hvørt lýsingarpláss á netinum er á tremur við vallyftum øðrumegin og útspilling av móttøðufólkunum hinumegin. Jóna ristur við høvduinum og loggar á Facebook. Hon veit væl, at tá atkvøðurnar eru taldar 1. september, so er hon ikki ein limur av lögtinginum longur. Og tað hevur hon tað fint við. Á Facebook skrivur hon:

»Eg havi lisið í meira enn 30 ár, um hvussu man fær frið við seg sjálfan. Hvussu man temur sítt redsisfulla ego og livir í accept við tí sum er, beint nú. Hvussu ósunt tað er fyrri likam og sál at lata egoið taka yvir og alt hatar har. Ja tað er streymur í luftini í hesum døgum, har egoið rasar og ger fólk til sannar løvvur, sum vilja slakta hvønn annan. Puhaaa ikki akkurát eg«.

Dagarnar uppundir lögtingsvalið hevur Jóna vitjað

kring landið. Ein maður í Suðuroynni segði henni, at hann ætlaði at atkvøða fyrri henni. – Nei, góði ikki. Eg vil ikki inn aftur, var svarið hann fekk frá tingkvinnuni.

Og tá atkvøðurnar vórðu taldar var Jóna fegin. Hon slapp undan einari tingsetu aftrat.

Valskeiðið byrjaði tungt

Til lögtingsvalið í 2011 var Jóna Mortensen ein teirra, sum var eykavald á listanum hjá Sambandsflokkinum. Og tá samgongan varð skipað, vóru boð eftir henni um at taka sætið á tingi.

Jóna var farin til val uppá at hjálpa teimum veikastu í samfelagnum. Hon ynskti at bota um korini hjá teimum lægst løntu, hjá pensjónistum, hjá orðblindum, sálarsjúkum og so framvegis. Og eitt tað fyrsta málið hon skuldi atkvøða í gjøgnum var tann víðagitni flatskatturinn. Skattalættin, sum mest av øllum var ein skattalætti til tey mest vælhavandi.

– Tað smakkaði mær so illa. Eg var samd í, at skatturinn hjá teimum, sum tjena mest, var ov høgur. Men signalið í at geva teimum ein stóra skattalætta, meðan tey veikastu einki fingur, var ótrúliga keðiligt, sigur Jóna.

Hon viðurkennir, at hennara vantandi innlit í politiska arbeiðið viðførði, at hon í alt ov lítlan mun fekk sett síni fingrimerki á politisk arbeiðið hjá samgonguni.

– Eg visti ikki so nógv um hvussu tingini gingur fyrri seg, og tá eg ikki kom á ting fyrri enn eftir samgonguskjalið varð undirskrivað, so merkti tað eisini, at eg onga ávirkan hevði á innihaldið, sigur Jóna.

Dagarnir í lögtinginum vóru harðir. Teir vóru lærurikar og áhugaverdir, men kanska ikki á tann mest jaliga háttin ein kann ímynda sær.

– Eg havi lært meira um menniskja við at sita fyra ár á tingi. Eitt nú um hvussu ótrúliga nógv menniskju eru stýrd av sínum stóra egoið. Serstakliga í

politikki – har eru tey meistarar í tí, greiður Jóna frá.

Skitna spælið elvdi til einsemi

Jóna Mortensen treivst væl í Sambandsflokkinum. Huglagið innanflokka var gott, men til tíðir vóru ósemjurnar í lögtinginum orsök til, at Jóna settist aftur.

– Eg eri kanska ov kensluborin. Men tá eg til dømis sá politikarar svína hvønn annan til frá tingsins røðarapalli og síðani flenna og eta saman í kaffistovuni, so hugsaði eg mítt. Og setti meg mangan bara einsamalla við eitt borð at eta, sigur Jóna.

Undir liðini á Jónu sat tingkvinnan Edva Jacobsen, sum eisini fall til lögtingsvalið 1. september. Edva var mangan ein hollur stuðul hjá Jónu, tá ið tær heldur keðiligu avgerðirnar skuldu takast.

– Eg misti ofta pippið av, at samgongan ikki kundi gera meira fyrri tey veikast í samfelagnum. Og eg fekk mangt høggið fyrri tað, sum samgongan gjørdi og meira

ikki gjørdi, greiður Jóna frá.

Hon kendi tað sum, at fólk kring landið vóru vónbrotin av henni persónligt. Hóast hon bert var ein atkvøða í samgonguni og ikki landsstýriskvinna ella oddakvinna í teimum heldur ósosialu uppskotunum, sum komu ígjøgnum.

– Fólk skilja ikki tað, at samgongan og andstøðan ikki arbeiða so nógv saman, sigur Jóna.

Tað smakkaði mangan Jónu illa, at hon kendi seg noydda at fella uppskot frá andstøðuni, hóast hon tók undir við teimum.

– Soleiðis er tað bara. Samgongan samtykkir ikki uppskot frá andstøðuni, óansæð hvussu góð tey eru, sigur Jóna.

Og andstøðan er ikki nógv frægari.

– Andstøðan situr hinvegin bara og finst at, og tekur ongantíð undir við nøkrum frá samgonguni. Og soleiðis verður tað ivaleyst eisini tey næstu fyra

Framhald á næstu síðu